

Ige:

L: Bír 8,22-27

T: Mik. 7,7-8

De én az Urat várom, a szabadító Istenben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem! Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom.

Kedves Testvérek!

Bev. Tegnap este, amikor hazaérkeztünk a gyülekezeti kirándulásról, Katinka azt kérte tőlem, hogy prédikálja ma a Csodák Palotájáról, ahol tegnap jártunk. A tegnapi napot nagyon sokan vártuk. Sokan a Parlamentre voltak nagyon kíváncsiak, mert oda még nem jutottak el, vagy annyira tetszett nekik, hogy újból látni kívánták ezt a nagyszerű épületet.

Én nagyon vártam a találkozást a Szilágyi Dezső téri Budai Református Gyülekezet lelkészével, mert nagyon kíváncsi voltam, milyen gyülekezeti élet van ott. És sok érdekes dolgot hallottunk arról, hogyan működik és fejlődik az a gyülekezet.

Mások, főleg a gyerekek pedig a Csodák Palotáját várták már napok óta feszülten. És úgy láttam, nem is csalódtak, mert nagyon sok csodálatos dologgal találkoztak.

Mi is ez a Csodák Palotája? Nem más, mint egy fizikai jelenségeket, érdekességeket bemutató hely. Rendkívül szórakoztatóan ismerkedhettünk meg számos fizikai jelenséggel. Olyan, mint egy nagy játszóház. Tele csupa játékkal, és ezek a játékok egy-egy fizikai törvényszerűséget mutattak be. Nagyon sok olyan volt, hogy szemfényvesztésnek, bűvészmutatványnak hittük. Sőt, volt ott igazi bűvész is, aki mutatványokkal szórakoztatta a gyerekeket. Mindenkinek csak ajánlani tudom, hogy egyszer menjen el.

1. Most a végére érkezünk Gedeon történetének. Nagyszerű dolog volt, hogy hétről hétre együtt figyelhettük, miként bontakozik ki Isten szabadítása. Jó volt azt meglátni, hogy egy állandóan elnyomott nép, Izrael, hogyan szabadul meg a midjániaktól, akikről sokan azt gondolták, nem lehet tőlük megszabadulni.

Gedeon története ma különös fordulatot vesz: azt hallottuk, hogy a nép vezetője, Gedeon belesétált egy csapdába, amit a kísértő neki állított fel. Egy különös **szemfényvesztés** áldozata lett. A sok csillogó arany ékszer elvakította őt. Megkívánta a csillogást, az arany csillogását. És nagyot hibázott.

És sok ilyet látunk mi is: van valaki, akit jól ismertünk. Egyszer ez az illető hibázik, és akkor olyan sokan kiábrándulnak belőle. Különös, hogy a Biblia éppen egy ilyen esetet ír itt le. Hát nem lenne jobb, ha legalább a Bibliában nem olvasnánk arról, hogy Isten embere hibázik és vétkezik? Nem lenne jobb olyan élettörténeteket olvasni, melyek a kezdetektől a végeig azt mutatnák be, hogy lehet hibátlanul és büntetlenül élni?

Lássuk be, hogy **a Biblia hitelességét az is alátámasztja, hogy a nagy emberek, Isten kiválasztott embereinek és a hithűsőknek a gyöngeségeit sem hallgatja el.**

2. Amikor Gedeon hazatért az ellenség üldözéséből, akkor a nép meg akarta hálálni neki a szabadítást. Ezért felajánlották neki és utódainak a királyságot. Gedeon nagyon helyesen felel erre a felvetésre: én elvégeztem azt a feladatot, amivel Isten engem megbízott. Ha királyt akartok magatok felett, akkor engedjétek meg Istennek, hogy Ő uralkodjon felettetek. Nem kis dolgot tett itt Gedeon: Istenre mutat akkor, amikor belőle, a parasztfiúból király is lehetne. Ekkor Istennek ad dicsőséget, és Istenre mutat fel.

Tulajdonképpen igen komoly csapda volt ez számára, amikor akár király is lehetett volna. Ezt a csapdát még el tudta kerülni.

3. Majd ekkor úgy tűnik, hogy csupán percek telnek el, és Gedeon máris újabb csapda előtt van. Vajon ebben bele fog lépni? Vagy tud Istenre figyelni? Tud a Mindenhatóval még beszélni? Ez a csapda a gazdagság és az arany szeretete. Kér a néptől. A nép pedig nagyon jószívűen ad neki: 1700 aranysekel súlyú ékszert. Azaz 28 kiló (!) aranyat gyűjtöttek össze. Gedeon ezt mind nem akarta megtartani magának, mert nem volt kapzsi. Hanem csináltatott magának egy Éfodt, ami búcsújáró hely lett háza udvarán. Ez egy bálvány-szobor lehetett. Ezzel a bálvány-szoborral igyekezett láthatóvá tenni, kiábrázolni a láthatatlan Istent.

Erről pedig azt olvassuk a 10 parancsolatban, hogy „Ne csinálj magadnak faragott képet!” Isten nem szabad semmilyen módon kiábrázolni, láthatóvá tenni. Ezzel pedig az a baj, **hogy a hitet akarja megspórolni az, aki Istent akarja láthatóvá tenni.**

Jézus nem ok nélkül figyelmeztette a tanítványait: „Vigyázzatok, imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek.” (Mt 26,41) Hogy szemfényvesztés vagy csapda áldozatai ne legyetek. És Gedeon sokáig nagyon jól állta a sarat. Tudott mindféle élethelyzetben imádkozni, és mindig kapcsolata volt Istennel. De most, amikor felszabadult az ellenséges nép nyomása alól, most meglankadt a figyelme.

4. Testvérek! Sokáig példaként állt előttünk Gedeon, de most tekintsünk egy olyan valakire, aki valóban mindvégig kitartott. A Sátán Őt is kísértette szemfényvesztésekkel és sokféle módon. De Jézusnak mindvégig tiszta volt a hallása, a látása és a beszéde. Jézus mindvégig hű volt, és engedelmes haláláig, mégpedig a kereszthaláláig. Ezért lehet előttünk a megterített Úrasztala, mert az Úrvacsora is az Ő halálára emlékeztet.

Az Ő kereszthalála érvényes ránk is. Mai Igénk ezért lehet számunkra biztatás, mert nem emberekről kell példát vennünk, hiszen az emberek esendőek. Ezt éljük meg mi magunk is. Egy hívő ember is elbukhat, egy Istenhez hűséges embert is megtéveszthet valamilyen szemfényvesztés – és ehhez még a Csodák Palotájába sem kell elmenni. Krisztus kegyelme azonban mindenkit fel akar emelni. Téged is. Engem is.

Tegnap is énekeltek a buszon: Ó, érthetetlen kegyelem!

Igen, Isten érthetetlen kegyelme vesz bennünket körül, még akkor is, ha vétkezünk ellene. Ezért újból talpra állhatunk, és újra kezdhethetjük. Ma is újra lehet kezdeni! Fogadd el Istennek megújuló és megújító kegyelmét az Úrvacsora által! Mondd Mikeás prófétaval együtt: **De én az Urat várom...** (Mik 7,7-8). Ámen.

Loment Péter református lelkész